

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-09-16
Besvaras senast
2019-09-30

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2019/20:4 Fångslade strejkande arbetare i Iran

Den 7 september 2019 dömdes följande personer till hårda fängelsestraff och barbariska spöstraff i Iran:

Esmail Bakhshi, vald representant för sockerrörsarbetarna vid Haft Tapeh, har dömts till 14 års fängelse och 74 piskrapp.

Sepideh Gholiyan, journaliststudent och stödjare av arbetarna vid Haft Tapeh, har dömts till 18 år och 6 månaders fängelse.

Amirhosein Mohamadifard, chefredaktör för Gam Magazine, har dömts till 18 års fängelse.

Sanaz Allahyari, redaktionsmedarbetare på Gam Magazine, har dömts till 18 års fängelse.

Asal Mohamadi, redaktionsmedarbetare på Gam Magazine, har dömts till 18 års fängelse.

Amir Amirgholi, redaktionsmedarbetare på Gam Magazine, har dömts till 18 års fängelse.

Mohamad Khanifar, sockerbruksarbetare vid Haft Tapeh, har dömts till 6 års fängelse.

Sockerrörsarbetarna dömdes för att de gått i strejk efter att under flera månaders väntan inte fått sina löner utbetalda.

Av domarna mot journalisterna kan man dra slutsatsen att det är det lika farligt att skriva om en strejk som att som arbetare delta i en sådan. De hårda straffen mot journalisterna beror helt klart på att de publicerat uppgifter om de fångslade strejkandes krav och att arbetarna blivit torterade i arresten.

I stället för att ta itu med myndigheternas och fabriksägarnas förbrytelser dömer det "islamiska rättsväsendet" de strejkande arbetarna och journalisterna, som avslöjat brotten, till mångåriga fängelsestraff. Med sådan hysterisk grymhet uppträder endast maktfullkomliga, men i grunden skräckslagna, despoter.

Det som drabbat de dömda sockerrörsarbetarna är ett enskilt exempel som fått uppmärksamhet i medierna världen över, men det är likväl endast ett fall av många liknande i Iran. Arbetare och anställda har inga fackliga rättigheter, och deras kamp för sina rättigheter möts med avskedanden, svartlistning, fängslanden, tortyr och att fackliga fångar nekas sjukvård, vilket lett till flera dödsfall.

Det är väl känt att i det iranska samhället skiljer inte den islamiska regimen på den beslutande / verkställande makten å den ena sidan och den dömande makten å den andra. Alla domar är politiska.

Med anledning av detta vill jag ställa följande frågor till utrikesminister Ann Linde:

1. Vad avser ministern att göra för att stödja de iranska arbetarnas kamp för att skapa fria och självständiga fackliga organisationer, ej underställda statsmakten?
2. Vad avser ministern att göra för att förmå den iranska regimen att upphäva de domar som drabbar strejkande iranska arbetare vilka, trots berättigade krav, ges absurda, långvariga och grymma straff att avtjänas i vedervärdiga fängelser?
3. Vad avser ministern att göra för att stödja iranska journalisters rätt till yttrandefrihet, utan risk för fängelsestraff?
4. Vad avser ministern att göra för att förmå den iranska regimen att avskaffa det medeltidsmässiga spöstraffet?
5. Vad avser ministern att göra för att förmå den iranska regimen att skilja på beslutande/verkställande makt och dömande makt?

.....
Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders